

BILAG

Miljø- og
Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen

J.nr. 2018-15-160-00405
Den 25. oktober 2018

Bilag til MOF 1057

Generel kommentar om rewilding

Indledningsvist finder Fødevarestyrelsen anledning til at give en generel kommentar om rewilding. Uanset at ordet rewilding benyttes forskelligt, synes det fælles udgangspunkt at være et ønske om at genetablere naturens måde at udvikle sig til en høj grad af biodiversitet uden eller med begrænset indgriben af mennesker. Dette opnås bl.a. ved at udsætte dyr, typisk større hov- eller klovbærende dyr, der bl.a. ved at æde vegetation og ved at sprede frø gennem afsætning af gødning, kan bidrage til bedre biodiversitet.

Umiddelbart ses to måder at udsætte dyr på. Den ene, hvor dyr udsættes helt uden begrænsning i deres mulighed for at bevæge sig rundt. Et eksempel herpå er den udsætning af bævere, der har fundet sted flere steder i landet. Disse dyr anser Fødevarestyrelsen for at være egentlig vildtlevende, og for så vidt angår dyrevelfærdslovgivningen gælder alene dyreværnslovens § 1¹, dog således at man ikke er forpligtet til aktivt at opsøge vildtlevende dyr for at overvåge deres velfærd.

Den anden måde er at udsætte dyr i indhegninger eller evt. på mindre øer. Indhegningen begrænser dyrenes mulighed for at bevæge sig rundt. De vil således ved f.eks. fødeknappe i det indhegnede område ikke kunne søge til steder udenfor indhegningen med større fødemulighed. Indhegningen kan også begrænse dyrenes mulighed for at bevæge sig over områder med forskellige jordbundsforhold. Dette kan føre til et utilstrækkeligt slid på hove eller klove. På grund af de begrænsninger en indhegning eller små øer alt andet betyder for dyrene, er det Fødevarestyrelsens vurdering, at der er tale om dyrehold. Den, der er ansvarlig for udsætningen, uanset om der er tale om privatpersoner, en organisation eller en myndighed, pådrager sig derved et ansvar for dyrenes velfærd. I disse situationer finder en række af dyreværnslovens bestemmelser anvendelse, især §§ 1, 2 og 3. For hestes vedkommende finder tillige hestelovens² bestemmelser anvendelse.

Fødevarestyrelsen henviser også til [Det Dyreetiske Råds udtalelse af august 2018](#) om brug af dyr til rewilding ved naturforvaltning, hvori rådet fremfører, at der er en moralsk forpligtelse til så vidt muligt at beskytte de udsatte dyr mod unødigt lidelse, hvis der aktivt er sat en fysisk barriere for at fastholde dyrene på et bestemt areal.

¹ Bekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018 af dyreværnsloven

² Bekendtgørelse nr. 304 af 30 marts 2017 af lov om hold af heste